

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев2 1281/2024
08.05.2024. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Гордане Комненић, председника већа, др Илије Зиндовића, Марије Терзић, Весне Мاستиловић и Мирјане Андријашевић, чланова већа, у парници тужиоца АА из села ..., Општина ..., чији су пуномоћници Миодраг Јанковић и Игњат Спасић, адвокат из ..., против тужене Републике Србије, Министарство унутрашњих послова, Дирекција полиција, Кординациона управа АП КиМ – ПУ за Приштину, коју заступа Државно правобранилаштво, Београд, ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 26/24 од 15.01.2024. године, у седници одржаној 08.05.2024. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 26/24 од 15.01.2024. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужене изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 26/24 од 15.01.2024. године.

ОДБИЈА СЕ захтев тужиоца за накнаду трошкова ревизијског поступка.

Образложење

Пресудом Првог основног суда у Београду П1 3719/22 од 07.09.2023. године, ставом првим изреке, усвојен је тужбени захтев тужиоца, па је тужена обавезана да за њега уплати доприносе на рачун Републичког фонда за пензијско и инвалидско осигурање по основу пензијског и инвалидског осигурања, за период од 01.04.2017. године до 30.04.2021. године, на износе основице наведене у том ставу изреке. Ставом другим изреке, тужена је обавезана да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка у износу од 78.750,00 динара са законском затезном каматом од дана наступања услова за извршење па до исплате.

Апелациони суд у Београду је, пресудом Гж1 26/24 од 15.01.2024. године, ставом првим изреке, одбио као неосновану жалбу тужене и потврдио пресуду Првог основног суда у Београду П1 3719/22 од 07.09.2023. године. Ставом другим изреке, одбијен је захтев тужене за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужена је изјавила благовремену ревизију због погрешне примене материјалног права, позивајући се на одредбу члана 404. Закона о парничном поступку.

Тужилац је доставио одговор на ревизију тужене, захтевајући накнаду трошкова ревизијског поступка.

Одредбом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/11 ... 18/20) у вези одредбе члана 92. Закона о уређењу судова („Службени гласник РС“ бр. 10/23), прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија).

По оцени Врховног суда, у конкретном случају није потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, нити је потребно уједначавање судске праксе, као ни ново тумачење права па нису испуњени услови за одлучивање о посебној ревизији тужене, у смислу одредбе члана 404. став 1. Закона о парничном поступку.

Предмет тражене правне заштите је накнада штете тужиоцу на име неуплаћених доприноса за пензијско и инвалидско осигурање Републичком фонду пензијског и инвалидског осигурања, у утуженом периоду, на износе накнаде зараде која је тужиоцу, на име накнаде штете, призната правноснажном пресудом Првог основног суда у Београду П1 779/20 од 19.07.2021. године. Побижана пресуда донета је применом одредби члана 2, 51. и 56. Закона о доприносима за обавезно социјално осигурање („Службени гласник РС“ бр. 84/2004 ... 92/2023), и не одступа од правног става усвојеног на седници Грађанског одељења Врховног касационог суда одржаној 12.03.2019. године. Истицање приговора застарелости у ревизији је без утицаја на одлучивање имајући у виду да је то материјалноправни приговор који не може да се истиче ни у жалби, на основу одредбе члана 372. став 2. Закона о парничном поступку.

На основу одредбе члана 404. став 2. Закона о парничном поступку, Врховни суд је одлучио као у ставу првом изреке.

Врховни суд је испитао дозвољеност ревизије применом одредбе члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку и утврдио да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 441. Закона о парничном поступку прописано је да је ревизија дозвољена у парницама о споровима о заснивању, постојању и престанку радног односа. У свим другим случајевима, у парницама из радног односа о дозвољености ревизије одлучује се на основу одредбе члана 403. став 3. истог закона, у зависности од вредности предмета спора побијаног дела.

Тужбу ради накнаде штете тужилац је поднео 22.12.2022. године, а вредност предмета спора је 1.815.752,97 динара.

Одредбом члана 403. став 3. Закона о парничном поступку, прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Имајући у виду да је ово имовинскоправни спор у ком вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, следи да ревизија тужене није дозвољена, на основу одредбе члана 403. став 3. Закона о парничном поступку.

На основу одредбе члана 413. Закона о парничном поступку, Врховни суд је одлучио као у ставу другом изреке.

Трошкови ревизијског поступка на име ангажовања пуномоћника, адвоката, за састав ревизије и судске таксе, тужиоцу нису били потребни на основу одредбе члана 154. став 1. Закона о парничном поступку.

На основу одредбе члана 165. став 1. Закона о парничном поступку, Врховни суд је одлучио као у ставу трећем изреке.

**Председник већа – судија
Гордана Комненић, с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић